

Epifania

FINA MIRALLES | Fotografia Joan Casellas-Arxiu Aire

L'Epifania o la fada Epifana. És la manifestació de la vida còsmica, en contínua, constant i violenta palingenèsia, símbol de la intensitat, de la força vital que és alhora generadora i destructora. La Mare sagrada que dóna vida i que devora.

L'aigua purificadora, la immersió regeneradora, dóna el renaixement en el sentit que l'aigua és a la vegada mort i vida.

L'aigua esborra la història, puig que restableix l'ésser en un nou estat.

La immersió en l'aigua et porta al més profund i fosc, a l'origen de tot fins a la mort, per ressuscitar després d'haver descendit a les entranyes de la terra.

L'aigua es un símbol de regeneració, l'aigua del baptisme condueix explícitament a un nou naixement.

L'aigua, mort i inici d'una nova vida.

[Font: Dictionnaire des symboles, Jean Chevalier i Alain Gheerbrant]

No deixo de pensar en el retorn a l'origen, en el naixement del primer arbre, en l'aigua primogènita, en el baptisme, per esborrar el nom i retornar a l'inici del món i de la terra.

"In albis", en el blanc.

No deixo de pensar en el naixement de la Caula, en el seu brollar des de la profunditat de la terra, en la petita pica baptismal plena d'algues i de granotes, en els reflexos de la llum del sol que es filtren per entre les branques dels arbres.

El nou nat en l'ordre espiritual viu protegit per la invisibilitat de l'esperit.

De l'úter de la mare
a les entranyes de la terra.

"In albis". En el blanc. "Albis et candidus", el blanc nat i el blanc brillant, la puresa i la innocència, és el retorn a l'infant pur, a l'aigua primogènita, a l'origen de la vida.

El baptisme s'ha de celebrar al final de la vida, si torno a néixer serà sense pecat original, perquè a l'origen no hi ha la falta sinó l'Amor i la vida que són la mateixa essència, l'una és a l'altra.

En l'origen, quan vivíem en el món no diferenciat i tots érem arrel del mateix arbre, avui ja oblidat... Però jo encara desitjo viure en la profunditat de l'aigua i ser rierol, llac, font o deu, batre amb un sol cor, unir-me per sempre més a l'essencial i ser un únic i gran Amor i eterna vida.

Tardor 2011, Cadaqués

El baptisme.
Acció de
Fina Miralles.